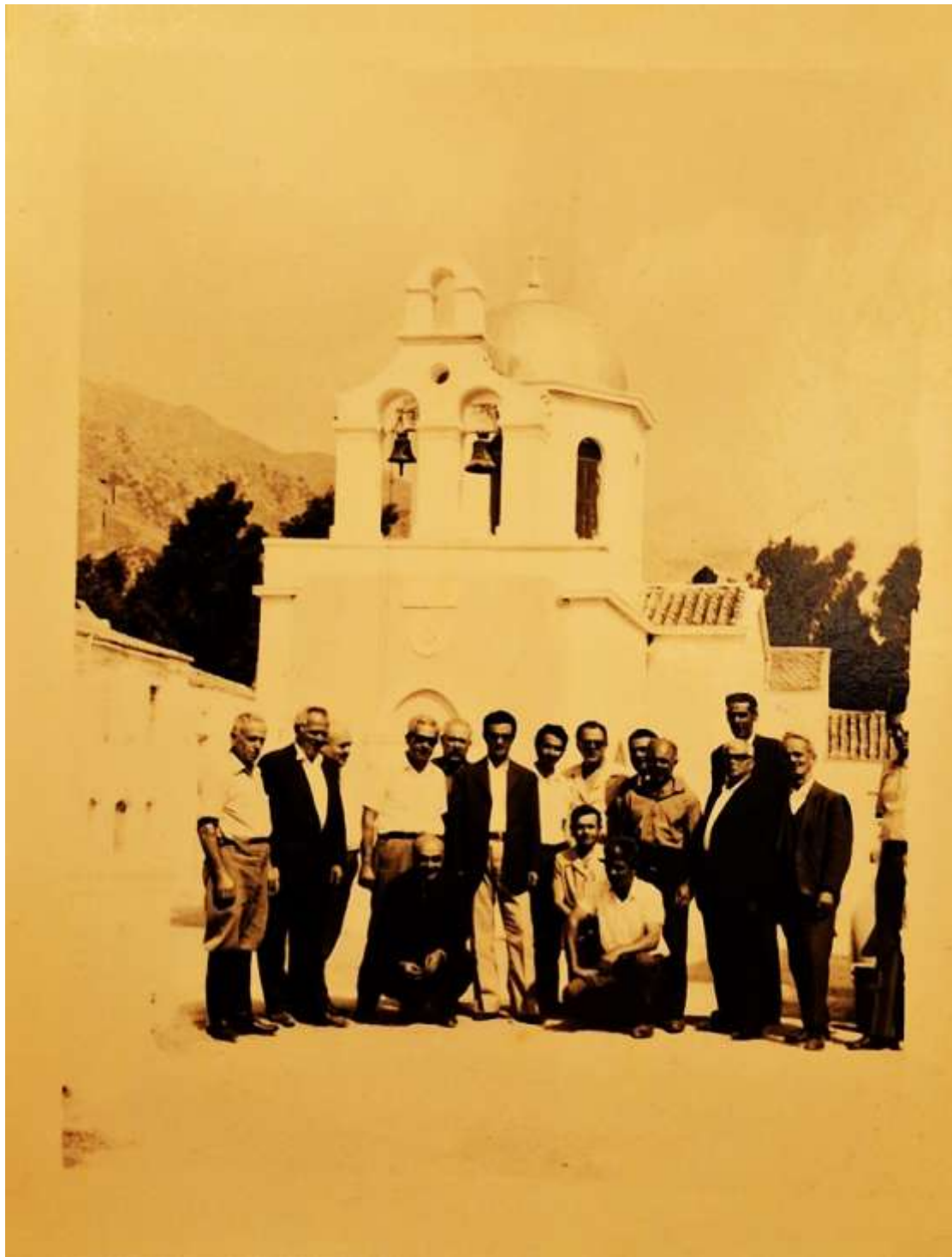

**Η καταγραφή της ιστορίας της Ιεράς Μονής Ασωμάτων
Αμαρίου από τον Εμμανουήλ Γενεράλι (1941)**

Του Μιχάλη Γ. Βοσκάκη

Όπως είναι γνωστό, η Ιερά Μονή Ασωμάτων, η οποία βρίσκεται στον οικισμό της Σχολής Ασωμάτων του Δήμου Αμαρίου Ρεθύμνης και θεωρείται ότι ιδρύθηκε κατά τη Β΄ Βυζαντινή περίοδο, πρόσφατα μπήκε σε μια νέα εποχή, αφού περίπου εκατό χρόνια από τη δημιουργία της Γεωργικής Σχολής Ασωμάτων στον ίδιο χώρο, εγκαταστάθηκε σ' αυτήν γυναικεία μοναστική αδελφότητα που αποκαθιστά τη λειτουργία της ως μονής της Ιεράς Μητρόπολης Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων. Το καθολικό της μονής είναι αφιερωμένο στη Σύναξη των Παμμεγίστων Ταξιαρχών και εορτάζει στις 8 Νοεμβρίου, Η μονή άκμασε κατά την Βενετοκρατία. Ήδη το 1273, κατά την επανάσταση των αδελφών Γεωργίου και Θεοδώρου Χορτάτζη, οι Κρήτες επαναστάτες συγκεντρώθηκαν στη μονή. Και κατά την Τουρκοκρατία, παρά τις καταστροφές που υπέστη από τους Τούρκους στην επανάσταση του 1821, αναστηλώθηκε και συνέχισε τη λειτουργία της. Η προσφορά της μονής στη διαφύλαξη της χριστιανικής πίστης και στην ενίσχυση του φρονήματος των Αμαριωτών, κυρίως κατά τις δυο αυτές περιόδους, ήταν πολύ μεγάλη.

Στο διαδίκτυο δεν λείπουν τα δημοσιεύματα που αναφέρονται στην ιστορία της μονής Ασωμάτων Αμαρίου. Όμως, δεν είναι ευρέως γνωστό, ότι ο εκλεκτός Αμαριώτης Εμμανουήλ Γενεράλις (1860-1943), λόγιος και εκπαιδευτικός από το χωριό Γερακάρι, ένας από τους σπουδαιότερους επιστήμονες που έχει αναδείξει το Αμάρι, είχε δημοσιεύσει το 1941 (δηλαδή μόλις δυο χρόνια πριν από τον θάνατό του), ένα καταπληκτικό άρθρο, με πλήθος στοιχείων για την ιστορία, τα ακίνητα και κινητά περιουσιακά στοιχεία, τους ηγούμενους της μονής Ασωμάτων κλπ **(Εμμανουήλ Γ. Γενεράλις, «Η Ιερά Μονή των Ασωμάτων της επαρχίας Αμαρίου Κρήτης». Επετηρίς Εταιρείας Κρητικών Σπουδών, τόμ. Δ΄. Αθήναι 1941, σελ. 1-87).**

Ο Γενεράλις, ίσως παρακινήθηκε για τη συγγραφή της μελέτης του αυτής και από τη δημοσίευση τρία χρόνια πριν (1938) του περίφημου βιβλίου του Μητροπολίτη Κρήτης Τιμόθεου Ν. Βενέρη, «Το Αρκάδι δια των αιώνων». Επειδή το κείμενο, αν και έχει μεγάλο ενδιαφέρον για τους Αμαριώτες, είναι σπάνιο, και δεδομένου ότι έχουν περάσει 83 χρόνια από τη δημοσίευσή του, **το ψηφιοποίησα και το επισυνάπτω στο μικρό αυτό εισαγωγικό σημείωμα, σε μορφή PDF.** Επειδή έκανα τη σάρωση του εγγράφου με ένα απλό πρόγραμμα και χρησιμοποιώντας την κάμερα κινητού τηλεφώνου, η ποιότητα δεν είναι όπως αυτή ενός κανονικού σαρωτή (scanner), το κείμενο όμως παραμένει ευανάγνωστο.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η φωτογραφία που περιλαμβάνεται εδώ είναι τραβηγμένη από τον φωτογράφο Μενέλαο Χαριτάκη, από τη Λοχριά. Η φωτογραφία ήταν του παππού μου, Κωστή Ι. Κλημαθιανού, από τις Κουρούτες, ο οποίος είναι ο δεύτερος από αριστερά (όπως κοιτάζουμε τη φωτογραφία).